

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206395
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313206395.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 130, 6300 Zug, Švajčiarsko, zapísaná v miestnom obchodnom registri pod číslom: CH-020.3.020.910-7 (pôvodne: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922), právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: M. I.C., G.. XX.XX.XXXX, K. G. K. XXX, XXX XX G. K., v konaní o zaplatenie 286,35 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ, spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, sa návrhom doručeným súdu dňa 21.6.2013 domáhal voči odporcovi úhrady istiny vo výške 286,35 € s príslušenstvom. Pôvodný navrhovateľ podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.8.2007 bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 663,88 € splatný v 10 mesačných splátkach vo výške 24,90 €. Odporca porušil ustanovenia bodu 4.17 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Odporca pohľadávku neuhradil ani čiastočne. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 286,35 €, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 286,35 €. Súčasťou sumy úrokov z omeškania sú aj úroky z omeškania 5,00 % ročne z omeškania zo sumy 286,35 € od 5.10.2012 až do zaplatenia. Pôvodný navrhovateľ v podanom návrhu ďalej uviedol, že dňa 27.9.2012 uzavrel ako postupník so spoločnosťou GE Money, a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220, ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pôvodnému navrhovateľovi postúpená splatná pohľadávka voči odporcovi zo zmluvy o úvere vo výške 286,35 € s príslušenstvom a právami s pohľadávkou spojenými. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca GE Money, a.s. odporcovi listom zo dňa 26.10.2012, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky navrhovateľa a vyzval odporcu na jej zaplatenie. Odporca v stanovenej lehote pohľadávku navrhovateľa nezaplatil. Vzhľadom na uvedené sa pôvodný navrhovateľ domáhal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 286,35 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 286,35 € od 5.10.2012 až do zaplatenia a v tej istej lehote uhradiť pôvodnému navrhovateľovi aj trov konania.

Dňa 19.6.2014 bol súdu doručený návrh na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 7C/30/2013-54 zo dňa 11.11.2014 tak, že pripustil, aby na miesto navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, vstúpil do konania a

ďalej ako navrhovateľ vystupovala spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 130, 6300 Zug, Švajčiarsko, zapísaná v obchodnom registri pod číslom: CH-020.3.020.910-7. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2015 (čl. 54).

Súd podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v nadväznosti na § 156 ods. 3 a § 200ea Občianskeho súdneho poriadku rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania s tým, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 22.6.2015 a zvesené dňa 29.6.2015, pričom bolo zverejnené i na webovom sídle súdu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 21.6.2013 a predloženými listinnými dôkazmi v podobe: Zmluvy o úvere zo dňa 7.12.2004 (čl. 4), Všeobecných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (čl. 5), Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 (čl. 6-8), Výpisu z obchodného registra (čl. 9-10), Oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 30.10.2008 (čl. 11), Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 12), Oznámenia o postúpení pohľadávok (čl. 13), Vyjadrenia pôvodného navrhovateľa k výzve súdu zo dňa 30.9.2014 (čl. 29), Doplneného návrhu (čl. 30-38), pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi odporcom a spoločnosťou GE Money, a.s. došlo na podklade Zmluvy o úvere zo dňa 7.12.2004 k uzavretiu Zmluvy o úvere MCARD č. 1910952312 zo dňa 20.8.2007, prostredníctvom ktorej bol odporcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške 663,88 €, s minimálnou splátkou 33,19 €, splatnosťou splátky do 7. dňa v mesiaci a dátumom ukončenia zmluvy dňa 19.12.2008, úver ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať prostredníctvom bankových príkazov. Spoločnosť GE Money, a.s. listom zo dňa 30.10.2008 vyzvala odporcu k okamžitému uhradeniu všetkých jeho záväzkov. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 bola spoločnosťou GE Money, a.s. ako postupcom pohľadávka evidovaná voči odporcovi postúpená na pôvodného navrhovateľa, teda spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, a to ako postupníka. Postupca postúpenie pohľadávky odporcovi oznámil listom zo dňa 5.10.2012. Keďže odporca dlžnú sumu postupníkovi neuhradil ani čo i len sčasti, pôvodný navrhovateľ, spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. sa so svojím nárokom pozostávajúcím z istiny vo výške 286,35 €, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 286,35 € od 5.10.2012 až do zaplatenia a trov konania, obrátil na tunajší súd. Keďže súd uznesením č. k. 7C/30/2013-54 zo dňa 11.11.2014, právoplatným dňa 10.4.2015 pripustil zmenu účastníkov na strane navrhovateľa, aktívne legitimovaným subjektom, ktorému patrí procesné právo na uplatnenie predmetného hmotnoprávneho nároku, sa stala spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 130, 6300 Zug, Švajčiarsko, zapísaná v obchodnom registri pod číslom: CH-020.3.020.910-7

Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim

1. podnikateľ, 1) ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby,
2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 2)
3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že navrhovateľ si nárok v tomto konaní uplatnil nedôvodne.

Právny predchodca pôvodného navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 20.8.2007 Zmluvu o úvere MCARD č. 1910952312, na podklade ktorej bol odporcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške 663,88 €, s minimálnou splátkou 33,19 €, splatnosťou splátky do 7. dňa v mesiaci a dátumom ukončenia zmluvy dňa 19.12.2008, úver ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať prostredníctvom bankových príkazov. Keďže právny predchodca pôvodného navrhovateľa mal pri uzatváraní uvedenej zmluvy postavenie dodávateľa, nakoľko pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, súd vyhodnotil vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o pôžičke spĺňajúcou všetky definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý aplikoval jednak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a jednak i príslušné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vyššie citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní, prednostne. Keďže navrhovateľom

uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy bol súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný ex offa, teda z úradnej moci, skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa a teda prihliadnuť na premlčanie aj bez toho, aby sa odporca premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. bola zaradená zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené zákonné ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, titulom skutočnosti ktorej sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv a zároveň zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam.

V danom prípade na základe Zmluvy o úvere MCARD č. 1910952312 zo dňa 20.8.2007 vznikla odporcovi povinnosť uhrádzať titulom poskytnutého úveru jednotlivé mesačné splátky úveru vo výške minimálne 33,19 €, so splatnosťou splátky do 7. dňa v mesiaci a s dátumom ukončenia zmluvy dňa 19.12.2008. Keďže si odporca svoju povinnosť vo vzťahu k právnomu predchodcovi pôvodného navrhovateľa, teda spoločnosti GE Money, a.s. nesplnil, právny predchodca pôvodného navrhovateľa predmetnú zmluvu vypovedal, čo odporcovi oznámil listom zo dňa 30.10.2008, ktorým ho zároveň vyzval k okamžitému uhradeniu všetkých jeho záväzkov. Keďže vypovedanie uvedenej zmluvy a zosplatenie úveru bolo odporcovi právnym predchodcom pôvodného navrhovateľa oznámené listom zo dňa 30.10.2008, právny predchodca pôvodného navrhovateľa si mohol svoj nárok voči odporcovi uplatniť na súde už dňa 31.10.2008, pričom všeobecná 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 31.10.2011. V kontexte uvedeného a skutočnosť, že pôvodnému navrhovateľovi (Profidebt Slovakia, s.r.o.) bola na podklade Zmluvy o postúpení zo dňa 27.9.2012 postúpená jeho právnym predchodcom (GE Money, a.s.) už premlčaná pohľadávka, keď k jej premlčaniu došlo dňa 31.10.2011 a pôvodný navrhovateľ si nárok na súde uplatnil dňa 21.6.2013, teda v čase, keď bol tento nárok z už uvedenej zmluvy premlčaný, súd návrh navrhovateľa (Intrum Justitia Debt Finance AG) ako nedôvodný zamietol.

Nakoľko bol súd povinný aplikovať ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia v tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa, na túto skutočnosť prihliadol, pričom dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, nakoľko tieto tvoria príslušenstvo pohľadávky a vzhľadom na ich akcesorický vzťah k hlavnému záväzku sledujú osud hlavného záväzkového vzťahu, z čoho možno ustáliť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil a zároveň mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. OZ Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa so sídlom (čl. 53) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na

jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 24 a čl. 25). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015, a preto nie je jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 O.s.p.). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 O.s.p.). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).